

[2r]

O wonderlic werc, o godlike ghifte,

daer alle verwonderen voren bughen.

Alle sciencie, hand, tonghe, gheschrifte,

4 hoe groot hem liecht dijns loofs betughen.

Du zijts een borst vul graciën, om zughen

huut di in ons een eeuwich voedsel;

een vat vul gloriën, wiens heilighe dughen

8 ons crachtich beluken voor sviants broedsel.

Alle menschelike zinnen, o inglic groetsel,

in di hem al beken ontzijnct.

Sondert horen alleene, dat crijcht bevroetsel

12 van di, daer hem tghelove toe brijnct.

Tes recht datmen dijns loofs ghedijnct

zegghende met herten zeer diligent:

‘Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.’

[2v]

- 16 O helighe hostye, godlike natuere,
die allen begripen zijt te snel.
Tpaesschelam es van hu figuere,
ende tmanna der kijnderen van Israhel;
- 20 Abrahams ghifte, Melchisedechs bestel,
ende de aercke daer David voren speelde.
Helyas couxkin, duer shijnghels bevel,
es van hu fyghuere, reyn godlic beelde.
- 24 Maer hoe groot, dat noyt fighuere verveelde
der juedscher wet, dats al gheleden,
maer ghy, Sacrament vul hemelscher weelde,
dijn gracie gheduert in eeuwigheden.
- 28 Tghelove stelt hier den zin te vreden,
want dijn cracht alle begripen verblent;
lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[3r]

Een moghende prinche die in eenich consylie
32 of in vreemde landen te treckene begheert,
hi verzaemt gherne bi hem al zine famylie
ende al dat zinen dienst bezweert.
O minlicke Xpristus, die therte verteert
36 van uwen beminden in uwer minnen,
ghi waert die prince entie blide weerdt
die uwen apostelen daet bekinnen
tvertrecken, thuus vaders lande binnen,
40 ende deet bereeden een paesschelum
ten avondmale, dies wij verzinnen
dat doe dhoude fighuere een hende nam,
want hu sanderdaechs de doot an quam.
44 Zo liet gi ons dat nemmermeer en hent;
lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[3v]

Hoe zouden hu loven, wi aerme crancke,
wiens minne van wondre alle zinnen scuert.

48 Hu lichaem in spize, hu bloet in dranke,
ongronderliker wonder waer nye ghebuert.
Dit aten dapostelen met rauwe bemuert,
nochtans zi hu zaghen in levende persone.

52 Gi spreect: 'Eet mijn lichaem, drijnct onghetruert
mijn bloet, du hebs mijn rijke te lone.'

Doe verwandelde dat broot in die scone
supstancie dijns lichaems, die daer doe zat,

56 niet verniewende tlichaem, maer der glorien crone,
Conijn die daer dranc, sprac ende hat;
dijn bloet in wine, niet Vader als dat
den wijn verghijn, maer dijn bloet in hem gheprent;

60 lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[4r]

Fyghuere, scriftuere, natuere wijct.

Comparacie, sciencie, costume versciet.

Memorie, verstannesse, redene bezwijct.

64 Inglen noch menschen ghegrondens niet

hoe God ons zijn helich lichaem liet

teender spize, zijn werdich bloet voor dranc

in eens eeuwichs testaments bediet.

68 Broot, vleesch, wijn, bloet, noyt zulc ont fanc

gheweldich zijnde inder inglenzanc,

ende gheweldich, zo menne haer levende eerde,

in allen hostyen duer swoorts bedwanc.

72 Niet, dat dat brood te nieten keerde,

dat hi den apostelen zelve eerst leerde,

maer zijn veranderen wert in Gods lichaem ghewent.

Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[4v]

- 76 O wonderlic God, die hemel ende eerde
maectet van nieten ende zonder pine,
ende die al twater van Egypten begheerde
in een ogheblic niet dan bloet in schine,
- 80 ende Loths wijf brocht als 1 steen te zine,
ende uter drogher steenrootsen deet water vloeyen,
muechdi daer niet, bij uwer Godheit divine,
dit werc doen boven natueren bloeyen?
- 84 Lof di, dien wi, boven natuerlic groeyen,
int Sacrament ontfanghen, mensce ende God,
onvermindert, onverdeelt, dijn godlic moeyen
daer boven inder inglen vlod.
- 88 Wi nutten al dat dijn wonderlic ghebod
in Marien ontfaende was excellent.
Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[5r]

O verbolghen ghelove, al es ghedeelt

92 tbroodt enten wijn eerst warf in twee;

int consacreren wart zi gheheelt.

Materye ende vorme te zamen een,

want Xpristus levende lichaem reen

96 nes int broot niet zonder zijn eyghin bloet,

noch zijn bloet niet inden keilct ghemeen

zonder tlichaem daer tleven in es behoet,

maer onghedeelt in elc deel, vulmaect ende goed,

100 des Sacraments godlic gheaccoort.

Die materye es tbroot entie vloeyede vloet

des wijns, de vorme es tgodlic woort

dat die priester spreect ende dat Xpristus hoort:

104 dit es mijn vleesch ende bloet bekent.

Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[5v]

Lof, gloriose hostye, godlic beseffe,
ghewrocht van puren taerwen greyne,

108 ghebacken zonder ghist of heffelle.

Voort wijn ten kelcte ende lettet fonteyne
beteekent dat Xpristus leven reyne,
onnozel, zachtmoedich ende onverheven.

112 Van allen menschen, ooc, es hi alleyne
dat edel taerwen coren bescreven,
twelc hem heeft bloeyende ant cruce verheven,
wiens vrucht in ons ghelove bloeyt.

116 Lustich es hi, den wijnstoc beseven,
die in onzen wijnghaert der kercken groeyt,
want ons vut zinen v wonden vloeyt
balseme ende wijn, die de ziele duer rent.

120 Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[6r]

O levende broot, o hemelsche discrecy,
duer zeven wondren alle knien hu boghen.

Eerst vleesch, bloet zijnde, onder de specie

124 van brode ende wine, duer swoords betoghen

vulmaect God mensche; onze stervelike oghen

doch niet el dan broot ende wijn ne zien.

Bedi ons stervelic oghe mach niet gedoghen

128 die zonne te ziene, een stervelic engyen,

hoe zoude ons die onstervelic claerheit gescien

te ziene dan in onser sterveliker lucht?

Wi zouden verblenden, versterven in dien,

132 so hoghe, zo claer es die godlicke vrucht

Dus mach ons ghelove wel zonder ducht

dij inghelic groeten, die den duvel schent.

Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[6v]

- 136 **Dat** alle priesters deden sacrificie
up een huere, dits wonderlic om weten.
Alle Sacramenten in die celebricie
souden een God zijn, ende elc onghespleten.
- 140 Exemple, daer vele volx es ghezeten,
mijn woort comt uut mer herte ghevloten
toot in minen mont, ende zonder verghete
duer hu hore in hu herte ghescoten.
- 144 Nochtan blivet tghedijnken in mi besloten,
ende gi alle mueghet twoort zijn breedende.
Dus comt Xpristus uut sVaders herte ghesproten
onder spriesters handen nochtan niet sceedende
- 148 van hem, maer woort ons allen bereedende,
zijn gratie blivende altoos zinen Vader ontrent.
Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[7r]

O weerdich zoete Sacrament warachtich,

152 al deelde men dijn hostye, hier ende daer,

tminste deelkin es God almachtich,

also vulmaect alst heele voorwaer.

Exemple toocht ons den speghel claer:

156 hoe cleene een stic, wi ziender ons in.

Ooc ontfaen wi vulmaect dijn lichaem eerbaer

also groot alst hijnc ant scrucen zwin.

Ons oghe gheeft ons van dien bekin,

160 want wi begripen met onsen ghezichte

– die huzen becommeren niet tsiens ghestichte –

berghen, husen, meer ende min,

nochtan eist niet bi onsen lichte.

164 Sone doet ooc hu lichaem in accident,

lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[7v]

- O inghelike spise, die niet en mindert,
hoe vele dat men di nut ende breect,
168 neemt niet meer dant eender keersen indert,
datmer duzentich keersen an ontsteect.
Gheen onreynicheit ooc men van di spreect
hoe onreyne zondaers di nutten met monden.
- 172 Want ghelijc daer zonnen schijn hier leect
up onreyne prijen, dieren ende honden,
gheene corrupcyne nes dies bevonden
inder edelre zonnen raeyen.
- 176 O lof, Sacrament toot ewighen stonden,
du en muechs ontreinigen, ontrusten, ontpaeyen.
Alle kerstene priesters, hoe zondich zi zaeyen
maken di God ende du gheves consent.
- 180 Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[8r]

O clærheit, daer haer Gods cracht in speghelt,

eeuwich testament, om ons een leven

dat Xpristus heeft met zijr dood bezeghelt

184 ende zelve tofficie, eerst an gheheven.

Ende hem in wonende, ons ghegheven,

een eeuwich leven, duer dijn ontfaen.

Oorconde zijns woorts wij staen bescreven

188 mids di int leven, zonder verghaen.

Bi di wart God in ons bevaen

ende wi in Gode. Niet dat onse natuere

God wart, of dat Gods hoghe bestaen

192 mensche in ons wart, maer die fyghure

ons beelde, ontfanct Gods beelde pure

in di, als een met hem bekent.

Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[8v]

- 196 O behoud der weerelt, o hoghe misterie,
wiens cracht ons ziens ommoghelic zij,
wiens grote gracie, wiens diepe materye,
ziele ende lijf doet beven in my.
- 200 Lof uwer miracle, waer of tbely
zo groot es, dat mi tbegrijp ontvecht.
De backeghe te Rome, gheloofder bi,
zo ons Gregorius zelve zecht.
- 204 Hugo van Sint Victoors, gods knecht,
zach van hu groot wondre te Parijs:
ghi voert uuts abts handen ten hemel gherecht,
ende Hugo volchde hu int paradijs.
- 208 Van allen tonghen hebt lof en prijs,
die ons deelachtich maect der ingle covent.
Lof, wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[9r]

Een arem ruud zondare, ic

212 Roupe om troost voor mine mesdaden.

Es bi mi mesproken woort, lettre of stic,

Van hu hier in, roupic ghenaden.

Opent mine ziele in zulc beraden,

216 Reverencie hu doende, nacht, tijt ende dach,

Ende zo hertelic in uwer minne baden

Dat ic hu tmijr zalicheit ontfanghen mach.

Salich Lam Gods, zent zonder verdrach

220 In mi tghelove, gheduerich staende.

Naer dit leven wilt gheven der inglen bejach

Ons, als scaepkins, in uwer wee hier ghaende.

Tloven van mi wilt zijn ontfende

224 Nu dankelic, wien ic hier groete prezent,

Als wonderlic ghebenedijt Sacrament.

[11r]

Miserere mei Deus

Miserere mei Deus,

dat ic in ydelheden dus

hebbe versleten mijn jonghe leven.

4 Vader, dat wilt mi nu vergheven

na dijnre groter ontfaermicheit.

Sie up mi, Vader, het es mi leit

dat mi niet leet ghenouch en zi

8 dat ic mesdaen hebbe jeghen di.

Recht als een worm van groter onwerde

boghic mijn aenschijn toter eerde:

in bem niet weert dat ic mijn oghen

12 di zoude zonder tranen toghen;

doch biedic di mijn handen beede.

Helpt mi, mijn Vader, dat van mi sceede

dese harde memorie ende maec mi zoet,

16 [11v] so offeric dij der tranen vloet.

Et secundum multitudinem

Ende door die menichte dijnre ghenaden

wilt mijnre quaetheit nu ontladen.

Ic scame mi dat ic bem dijn kint

20 want ic en hebbe di niet ghemint;

ic scame mi dattu mi hebs ghemaect,

ic hebbe zo dicwile dijns messaect;

ic scame mi dattu mi int leven

24 so vele dijnre gracien hebs ghegheven;

ic scame mi dattu mi scieps zo reine

ende icx di hebbe ghedanct zo cleine,

ende ic mi nu voor dinen oghen

28 van zonden zo walghelic moet toghen.

Noch roupic an dine ontfermichede:

doet of alle mine quaethede.

[12r] Want Vader, saltu mi willen zien,
32 so moet mine quaethede van mi vlien.

Amplius lava me ab iniquitatem

Ander werven dwa mi van zonden,
so dat ic zuver mach werden vonden.
Van scaemten zo bem ic wederslegghen.
36 Du hebs zo minlic mi ghedwegghen
met uwen weerden helighen bloede.
Hoe mach mijn herte dan zijn te moede
dat ic der smetten bem occusoen?
40 Daer du dine zide omme liets ondoen
ende sturtes dijnre herten medicine
om of te doene die zonden mine.
Vader, ne laet di niet verdrieten
44 dattic dijnre graciën wil ghenieten.
Jonne mi dattic dij offeren mach

[12v] so danighe tranen up desen dach
mids dijnre hulpe, dat ic mach dwaen
48 mijn ziele: ic hebbe zo vele mesdaen.

Quoniam iniquitatem meam ego

Ic bekenne mine quaetheit bedi,
mijn zonden zijn altoos jeghen mi.
Al zoude mi gracie van di gheskien,
52 mijn zonden doen mi van duechden vlien.
Al stierstu duecht in mine memorie,
ic hebbe ter daet zo crancke victorie
dattic ter zonden eer bem bereit
56 dan duecht te doene, dats mi leit.
Ende Vader, in oorcontscepen van rauwen
willic die oghen mijn bedauwen,
mids dijnre ghenaden, zo met tranen
60 dattic mine quaetheit of wil planen.

[13r] Vader, hoor dijns kijnts gheclach,
dine grote ontfaermicheit vermach
te gansene mijnre zielen ellende.

64 Hets recht: dijn macht es zonder hende.

Tibi soli peccam et malum

Di alleine hebbic mesdaen,
dies hebben die zonden mi ghevaen
ende brijnghen mi toot hu uut rechter noot:

68 ic legghe mijn hoofd voor uwen schoot.

In dar niet toghen dat aenschijn mijn;
gheeft mi die benedixie dijn
met dijnre almachtigher rechter hant.

72 Stappans zo zal die viant

die mi bedroghen heeft, van mi vlien;
sijns raeds ne willic niet meer plien.

Maer hemels Vader, dattu dijns kijnts

76

[13v] di also vaderlike bewints,
al eist dattic meer valle ofte sneve,
dat ic mi zo te di waert gheve
als commen zal mijn laetste dach,
80 dat ic dijns ziens ghebruken mach.

Ecce enim in iniquitatibus

Sich Vader, zich toot hier beneden.
Ic bem ontfaen in quaetheden
ende in zonden ontfijnc mi
84 mijn moeder, dies ic noch zondelic zij.
Niet, Vader, dattic mi theenighen stonde
wille excuseren voor di van zonden,
want du in desen ellendighen dale
88 ons quaems verlossen al te male
met onghetalliker bitterheit.
Dine edele, theedere menschelicheit

[14r] was ghevanghen ende verraden,
92 bespot, ghegheeselt ende verladen
metten cruce, ende naect ghestrect,
ghecroont, ghenaghelt ende gherect;
dbloet vanden helighen wonden dine
96 was alre zonden medicine.

Ecce enim veritatem dilexisti

Sich, want du die waerheit minnets,
donsekere dijngghen du bekinnets.
Dine helighe wise secrete maren
104 wiltu mi vriendelic openbaren,
want du spreekx in mijn herte gront
ende maecx mi mine zonden cont,
ende raeds mi als een vader goet
108 dattic die zonden laten moet.
O goedertiere, o moghende Vader,

[14v] ghedoocht niet dattic werde quader.

Mijn zonden verweghen mi zo zeere,

112 in zouts ghenesen nemmermeere,

begrepe mi dine gherechticheit.

Maer onder dine grote ontfaermicheit

deckic mijn hoeft ende al mijn lede;

116 daer moetic mi nu bescudden mede.

Asperges me Domine ysopo et cetera

Bespeerst mi, Heere, met ysopen.

Ic werde ghesuvert in dat dopen.

Du zuls mi dwaen, dan werdic mee

120 Ghesuvert, wit ja boven der snee.

Dus zal die cracht der gracien dijn

verlichten die doncker zinnen mijn;

dan zal mijn werc ende ooc mijn woort

124 dijn lof in vruechden brijnghen voort.

[15r] O Vader, verleene, o Vader ghehijnghe,
dattic mi zo met duechden mijnge
in al dattic te doene besta,
128 dat mi dijn gracie niet en ontga,
ende voort, dat alle die werken mijn
di zo bequamelic moeten zijn
dat die ziele die ghi zonts in mi,
132 hier na mach commen te dij.

Auditui meo dabis gaudium

Minen hoorne zaltu dan gheven
blijiscepe, glorie ende eewich leven,
ende mine gheboochde ootmoedighe leden
136 sullen verbliden in eeuwicheden.
Die dinen aenbeders zo milde zijt,
lof, hemels Vader ghebenedijt.
Lof, Vader die onse mesdaden

- 138 [15v] so goedertierlic wils ontladen.
Lof, Vader al zijn wi di ontgaen,
ontfaermelic wiltu ons ontfaen.
Lof zullen di gheven alle monde.
- 142 Du ne wils gheen wrake van onsen zonden,
maer dat wi ons te di waert keeren.
Du verlaets ons van allen zeeren.
Niet als dijn kijnt, maer als dijn knecht
- 144 doe my dijn vaderlic recht.

Averte faciem tuam a peccatis

- Keere vanden onreynen zonden mijn**
dijn godlic glorieus aenscijn,
ende doet al mine quaethede of:
- 148 mijn tonghe zal condeghen dijn lof.
Met zonden bem ic voor di bescaemt,
sonde di niet te ziene betaemt.

[16r] Vader, omme dattic voor dij kniele,
152 zuvere van zonden mijn aerme ziele:
Dinen name warter mede gheheert,
dinen lof werter mede vermeeret.
Ontfaermicheit es dijn proper werc.
156 Dinen godliken rechteren aerm sterc
heft up te my waert, Vader mijn.
Ic heessche die benedixie dijn,
niet naer mijn levens werdicheit,
160 maer na dine grote ontfaermicheit.

Cor mundum crea in me Deus

Scep een reyn herte in mi, mijn God,
ende vernieuwe, na dijn ghebod,
eenen rechten gheest in mijn in aderen.
164 Also du onse oude vaderen
met graciën ghiftes menighertier,

[16v] so zijt voort, Vader, in mijn bestier,
dat ic mach, als een kijnt vercoren,
168 nieuwen lof dij brijnghen voren.
Vader, al dijnc es in uwe macht,
alleene zo hebdi al ghewracht,
al dijnc hebdi ghemaect van niet,
172 al dijnc weetti alsoot ghesciet.
Vader, du weets den wille van mi,
dats beter te werdene dan ic zij.
Also waerlic als dat es
176 di kenlic, zo wilt mi jonnen des.

Ne proicias me a facie tua et cetera

Van dinen aensichte ne werp mi niet,
ende emmer, Vader, wat mi ghesciet,
dinen Helighen Gheest en doe
180 niet van mi, want ic verlater mi toe:

[17r] hets al mijn troost, hets al mijn raet,
mijn ziele en heeft gheen ander toeverlaet,
mijn zinnen zijnder bij ghevoet,
184 minen commer esser mede gheboet.
Ne werde troost dijns Helichs Gheest,
so leefdic recht ghelijc der beest.
Daer omme, Vader goedertiere,
188 ontsteect mijn herte met dinen viere
ende maecter of uwe majesteit,
ende wilt al mine onsalicheit
met dijnre goddelicheit verdriven,
192 want ic emmer dijn kijnt wil bliven.

Redde michi leticiam salutaris

Ghef mi dine zalighe bliscap weder,
want anders blijft mijn vruecht ter neder,
ende metten principalen gheest

196 [17v] maect mi vast, Vader, dat biddic meest.

Ic belie di openbaer

met menichfoudighe zonden zwaer.

So hebbic mine natuere crachte

200 ghecranct bi daghe ende bi nachte,

ende ooc mijn ziele zeere besmet,

ende duechden hebbic zo vele verlet.

Mijn daghen ne moghens niet verhalen,

204 maer dine ontfermicheit moet betalen.

Dat leden es, wilt mi vergheven,

gheft mi gracie, zo zal mijn leven

dat nu es vul der zonden vloet,

208 van zonden keeren ende werden goet.

Docebo iniquos vias tuas et cetera

Ic zal leeren dine zalighe weggen

den quaeden, die ten zonden zijn gheneghen,

[18r] ende donghenadighe werden bekeert

212 toot di, dus wert dinen name vermeert,

ende bider gracies van di alleene,

diet al bescermt, groot ende cleene.

Vader, dune zult dan niet versmaden

216 bij dijnre grondeloser ghenaden

dat ic mi gherne dijns wercs bewinde,

want ghelijc dinen liefsten kinde

soudic di gheerne ghelieven, Vader.

220 Mijn vleesch, mijn zenuwen ende mijn in ader

biedic die over die zonden mijn.

Wilt mijns also ontfaermich zijn

dattic dine benedixie ontfa,

224 eer ic nu, Vader, van voor di gha.

Libera me de sanguinibus Deus

Hoet van zonden mi, mijn God,

[18v] God, mine zalichede ghebod,
ende mijn tonghe zal zijn bereet
228 verhoghende dine gherechticheit.
Zonden haten ende minnen de duecht
begheeric Vader, want ghijt vermuecht.
Laet mi niet meer in zonden terden,
232 laet mi di niet vreemde werden,
niet meer ne laet mi van di ghaen,
maer wilt mi in dijn huus ontfaen.
Maect mi voort zo besich met dij
236 dattic nemmermeer ledich en zij.
Du best mijn Vader, mer zielen glorie,
comt maect dijn wonst in mine memorie.
Mijn herte al gheheel te di waert nem,
240 niet vroet ghenouch icse thoudene bem.

Domine labia mea aperies et cetera

[19r] Vader, ontdoe die lippen mijn,
mijn mont zal condeghe den lof dijn.
Dine gherechticheit zal ons horen,
244 dine ontfaermicheit, als te voren
sal ons ontfaermen, ende dine genaden
zal ons van onsen zonden ontladen.
Dine gracie die zal ons gheven
248 nieuwe ghiften in zalichede te leven.
Lof Vader, van allen monden gheseit,
Dijnre grondeloser ontfaermicheit.
Lof zijn di alle tonghen sculdich
252 van dijnre gracie menichfuldich.
Elc voys met herten spreken zal
dijnre groter ghenaden zonder ghetal.
Lof dijnre overvloeyender duecht,
256 daer ghi ons mede behouden muecht.

[19v] **Quoniam si voluisses sacrificium**

Vader, hadstu ghewilt bedi,

offerande hadstu ghehadt van mi.

Emmer en zaltu niet verbliden

260 in dier offerande over liden.

Doch lye ic, hets mier zonden scult.

Maer Vader, die alle dijnghe vervult

met uwer vulmaectheit zonder beghin,

264 of ic voor di in fauten bin

vuldoet, want niement el en can.

Mi rouwet dat ic niet eer en beghan

te di te commene om ootmoet.

268 Zent in mi dijre minnen gloet,

ende doet mi laten zo menighen traen

dat ic mijn ziele zo reyne mach dwaen,

Dat di mijn offeren zij bequame

272 [20r] door dine ontfaermicheden name.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus

Offerande es Gode een gheest bedrouft,
want zondeghe menschen rauwe behouft.

Omoedich herte met rauwe gheladen,

276 God Vader, dat zaltu niet versmaden.

Mijn herte es drouve, ende ooc mijn zin
es drouve, dattic niet drouvere bin.

Mijn voys laet voor di commen Vader,

280 mijn woort, mijn peynsijnghe al te gader,
dat hem gheboocht heeft ende ghespreeft,
moete voor di rechtelic zijn gheleet.

So di bequam dat Abel

284 offerde, zo wil mi also wel

ontfaen bij dijnre ghenaden,

mijn bidden ende alle mine weldaden

[20v] die niet zijn weert, of te cleene,
288 dattict met rechte voor di beweene.

Benigne fac Domine in bona

Maect, Here, goedertierlike
in dinen wille van duechden rijke
Syon, dat moghe werden ghesticht
292 Jherusalems mueren ende weder ghericht.
Ontfermichede hebstu ye ghedaen:
du daets Lasaruze up staen,
die ziele zendestu in hem.
296 Zich up mi Vader, want ic bem
Lazarus, die hem voor di strect;
mine ziele roupt om te zine verweect,
ende ic zal na mijn up verstaen
300 mids dijnre gracien duecht an ghaen,
ende beteren die mesdaden mijn.

[21r] Dan zal mijn ziele dine wonste zijn
ende mijn lichaem zal zijn een stede
304 beterende wat sij di ye mesdede.

Tunc acceptabis sacrificium

Dan zaltu ontfaen te hande
der gherechtichede offerande,
ende alle duechdelike ouffenijnghen
308 sal men dij offeren ende brijnghen.
Dan zalmen zetten up dinen outaer
calveren, dat werden ghewerken claer;
dus zullen wij gracie an di verwerven.
312 Dan zullen wi leven, ende zonder sterven
vertrecken uut desen ellendighen dale
in dijnre eeuwigher glorien zale.
Daer zullen wi scauwen Vader, in di
316 taenscijn dat zo vul glorien zij,

[21v] dies inghel no mensche en mach versaden.

Amen, Vader, bij dijnre ghenaden.

Ende alle die ghone die des begheeren,

320 ne wilt hem dinen troost niet weeren.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto

Glorie di, helich Vader, Zone,

Helich Gheest, een God drie persone.

Glorie der zaligher moeder maecht,

324 die ons den viant heeft verjaecht.

Glorie alder inghelen choren

die te dinen rijke behoren.

Glorie den apostelen dijn,

328 die hem verbliden in dijn aenscijn.

Glorie dinen helighen maertelaren,

die dine weghe hier volghende waren.

Glorie dinen helighen maechden,

332 [22r] die di van levne wel behaechden.

Glorie den confessoren, die di

met minnen bleven bi.

Glorie nu ende teeuwighen tiden

336 hem allen Vader, die in di verbliden.

Sicut erat in principio et nunc

Alst was van beghinne, ende es,

ende bliven zal, wie twifelt des,

God, bider weerelt der weerden al,

340 elke tonghe di loven zal:

dijnre glorien ende dijnre ghewerken,

dijnre gheboden ende dijnre kerken,

dijnre zee ende dinen rivieren,

344 dijnre menschen ende dine dieren,

dijnre bomen ende al dijnre vrucht,

dijnre winden ende dijnre lucht,

[22v] dijnre manen ende dijnre zonnen,
348 ende al dat wi niet nomen en connen;
hemelen, sterren, planeten ende al,
Vader, dies men di loven zal,
ende boven al, voor al gheseyt,
352 dijnre grondeloser ontfaermicheyt. Amen

[24r]

Onser vrouwen xv bliscepen

Vrauwe vul ghenadichede,

moeder van alre ontfaermichede,

daer toe van alre doget fonteyne,

4 ghi droucht in uwen lichame reyne

ix maenden Jhesum Kerste,

ende zochdet hem met uwen berste.

Vrauwe, hu biddic ghenaden,

8 dat ghi mi van mine mesdaden

voor hu lieve kijnt verdijnghet,

also datti niet ghehijnghet

dat mine aerme ziele becope

12 menighe zondelike drope

die minen lichame besmet hevet.

Bidt hem dat hijt mi verghevet,

[24v] ende mi ter dueghet keere,
16 ende in dit lijf zo wise ende leere
dattic, eert mi ghebreke
so claerlic mine biechte spreke
dat ic, aerm, werdich zij
20 zinen helighen lichame daer bi
tontfane, te mijnre zielen zalichede,
dattic moete winnen daer mede
rechte hope te ziere ghenadichede.
24 Maria, vrouwe, staat mi in staden
mids deser bede, te miere bederve.
Ic wil hu xv werven
knielen voor hu beelde, vrouwe,
28 die ic in uwer ghelike scauwe,
inder ghedijnkenesse ende in der werden
vanden xv blijscepen, die ghi up deerden

[25r] hadt van uwer liever dracht,
32 die menschelicheit, om Adaems gheslacht
te verlossene wart gheboren,
van hu, vrouwe zonder toren.

Ave Maria

Conighinne vanden trone,
36 ic bidde hu bider bliscap scone
die ghi hadt in hu ghedochte
doe hu dijnghel die boodscap brochte
dat, tonser alder behoude,
40 God zelve in hu commen zoude,
dat ghi Gode bidt, reyne maghet,
dat hi hem van dies wanhaghet,
mi tontkeeren van mine mesdaden,
44 ende hi ghewerde duer sine ghenaden
gheestelike in mi te zine,

[25v] te mijnre zielen medicine.

Ave Maria

Vrauwe, ghansigghe van alre deere,
48 duer der groter bliscap eere,
soete vrauwe, die ghi vernaemt
doe ghi den berch up quaemt
tElisabetten uwer nichten,
52 die hu zeide, in woorden slichte,
dat ghehelicht was hu lijf,
vrauwe boven alle wijf,
ende uwe vrucht ter zelve tijt,
56 van uwen lichame ghebenedijt,
Maria, vrauwe, reyne lucht,
bidt der ghebenedider vrucht
die ghi droucht, dat hi mi gheve
60 dattic redenlike moete leven.

[26r] **Ave Maria**

Moeder, conighine vrye,
reyne maghet, Sinte-Marie,
duer deere der bliscap eere
64 die ghi hadt doe ghi den Heere
droucht, tonser alre vrame,
in uwen precieusen lichame,
so bidt hem dat hi mijn herte roere
68 te zinen dienste in zulker voere,
als hem eerlic zij ende bequame
ende mi nuttelic ende vrame.

Ave Maria

Reyne maghet, Sinte-Marie,
72 edele conighinne vrye,
gheeft mi troost van minen vernoeye,
duer deere vander groter joeye

[26v] die ghi hadt ter zelve tijt

- 76 doe huwen zone ghebenedijt
van uwen lichame wart gheboren,
sonder smette ende zonder toren;
zo bidt den hemelschen Drochtijn
- 80 dat zine gheboornesse moete zijn
mijnre aermer zielen troost,
van dat hem deeren mach of noost.

Ave Maria

- Soete vrouwe, reyne maghet,**
- 84 ontfermt mijns, die zeere claghet
zine zonden ende zine deere
duer der groter bliscap eere
die ghi hadt ten zelven stonden
- 88 doe die heerders hu kijnt vonden;
so bidt uwen lieven kijnde

[27r] dat hi ghehijnghe dat icken vinde

in al ghadet minen veruoeye

92 duer deere vander groter joeye.

Ave Maria

Maria, vrouwe zonder ghenoot,

door deere vander bliscap groot,

die ghi hadt van dien dijnghen

96 doe hu kijnt die III conijnghen

sochten ende offerande daden;

zo bidt hem door zine ghenaden,

ende door deere vanden helighen doene,

100 dat hi ontfa mijn orizoene.

Ave Maria

Maria, vrouwe, maget reene,

door deere vander bliscap eene,

Maria, die ghy hadt van hem

104 [27v] doe ghine vont te Jherusalem,
huwen zone, doe ghine hadt verloren
daer hi den joden leyde voren
exemplen, daer zi of waren versaghet;
108 so bidt hem, vrouwe, reyne maghet,
oft was dat icken verloos
om dattic zonde voor weldaet coos,
dat icken bi uwer verdiende vinde
112 ende hebbe ghenade met uwen kinde.

Ave Maria

Maria, vrouwe, maghet reene,
duer deere vander bliscap eene
die ghi hadt doe ghi ten temple
116 huwen zone offerdet teenen exemple,
entien ghebenediden conijnc,
Symeon in zinen aerne ont fijnc;

[28r] so bidt hem dat hi mine ziele ontfa

120 als so huut minen lichame ga,
metten ijnghel Sinte-Michiele,
ter ghenaden van miere ziele.

Ave Maria

Conighinne vanden trone,
124 duer deere der bliscap scone
die gi hadt ter brulocht Architriclijn,
daer hu zone watre inden wijn,
bi ziere ghenade, dede verkeerem,
128 vrouwe, door dier groter bliscap eeren;
so bidt hem, als ghi wel mueghet,
dat hi ons keere ter dueghet
ende ofsta alle ontrauwe ende onzede
132 daer mine ziele ghequetst es mede.

Ave Maria

[28v] **M**aria, Gods moeder ende maget reene,
door deere der bliscap eene
die ghi hadt ter zelve tijt
136 doe hu zone ghebenedijt
vervulde met v gheersten brode
v^M mannen te haren node,
ende met II visschen daer mede;
140 so bidt hem met uwer bede,
dat hi vervulle mine v zinne
met duechden ende met minnen,
so dat mine ziele daer bi,
144 ten jonxsten daghe behouden zij.

Ave Maria

Moeder Gods, wel zoete vrouwe,
duer den ontfaermeliken rauwe
die ghi hadt ter zelve warf

148 [29r] doe hu kijnt anden cruce starf;

so bidt hem dat zine doot,

zine passie ende zine noot,

mijn ziele brijnghe int gheherme,

152 ende bevrede ende bescerme

vander doot, zonder ghelike,

daermen stervet eeuwelike.

Ave Maria

Maria, vrouwe zonder ghelike,

156 duer deere der bliscap rijke

die ghi hadt ter zelve stont

doe hu zone vander doot up stont

ende verrees in Paesschedaghe,

160 sonder eenighe loghelike zaghe;

so bidt hem dat ic in diere wizen

ten jonxsten daghe moete verrizen,

[29v] datmen mijns rouke ende ghare

164 in die ghebenedide scare.

Ave Maria

Maria, ghebenedide vrouwe,

sijt mijns ghehulpich ende ghetrauwe,

verbiddeghe van alle plaghe,

168 door die bliscap van Ascencioensdaghe,

vrouwe, die hu int herte quam

doe hu zone te hemele clam;

so bidt hem met zoeter tale

172 dat hi na hem trecke ende hale

mijn herte ende al mijn ghedochte,

ende mine ziele te levenc zochte.

Ave Maria

Maria, speghel ende roze,

176 ghedijnct mier aerme roukeloze,

[30r] verbiddeghe van alre deere,
door der groter bliscap eere
die hu int herte lach
180 upten helighen Sinxendach,
doe Jhesus, hu wel lieve kint,
sinen apostelen hadde ghesint
den helighen Gheest in hare scaren,
184 daer zij zaen bij verlicht waren;
so bidt hem vrouwe, Davidts nichte,
dat hi mijn herte verlichte
so dat icken kenne ende minne
188 ende sine bliscap daer mede ghewinne.

Ave Maria

Maria, maghet ende moeder,
bi hu wert God ons broeder.
Dat ghenas ons van allen zeere,

192 [30v] vrouwe, door der groter bliscap eere

daer ghi in verblidet zochte

doemen hu daer boven brochte

met ziele, met live, uut desen dale

196 in die ghebenedide zale

neffens uwen lieven zone,

ter rechter hant, daer hij crone

al doe spien ter zelve hueren

200 boven allen creatueren.

Vrouwe, zonder smette roze,

bidt over daerme roukeloze

als ic ende ander mine ghelike,

204 huwen zone van hemelrike,

ende over alle die ghone mede

daer hi of horen wille de bede,

ende over alle bezondighe keytive,

208 [31r] sijn zij mannen, zijn zi wive,
datsi ofstaen van hare mesdaden
bi zire gracie, bi zire ghenaden,
ende over alle die zijn versceeden,

212 van Adaems tide toot heden,
sijn zij mannen, zijn zi wiven,
dat God haers ghenadich blive,
ende hijse houde, zonder sneven,

216 daer die inglen zullen beven.

Amen.

[33r]

O glorieus, almueghende God,

ic aerm, bezondich worm glot,

scame mi toot dij te zegghene: 'Vader',

4 want ic mijn leven al te gader,

zoo onnutte zie, ende zo onreyne,

groot van zonden, in duechden cleyne,

toot nu van minen eersten beghinne.

8 Ydel ghenouchte ende weerlike minne,

zondelic werc zoo vele gheantiert,

dij, Vader, onweerdelic ghepiert,

versmadelic uut der herten mijn,

12 ende tieghen den helighen wille dijn

ghemint in zonden, boven dij.

Dies kennic, laes, onweerdich my

[33v] te zegghene: 'Vader, in dar, in can.'

16 Ach lacen, hoe zal ic zegghen dan?

Pater noster

Ic, aerm zondare, zeere mesmaect,

wel aerne weese, verdoolt, ontraect,

ey, aerne versmade creatuere,

20 o, onnutte worm, die de fighuere

van mijns godlicxs Vaders beilde

om dese kettiveghe, eertsche weilde,

zo vreimde bem worden dat ic zijn name

24 niet nomen en dar, des ic mi scame;

no hem ne ghelike, no hem ne minne,

no hem ne ghelieve, noch hem ne kinne,

no hem ne ontsie, noch hem ne vreesse,

28 ende voor hem kniele als een weese,

walghelic zinen zoeten oghen.

[34r] O Heere, hoe muechstuut ghedoghen?

Vulleke doet lopen der tranen zee,

32 of anders mijn herte breict ontwee.

Pater noster

Nu Heere, die alle dinghen vermuecht,

uut uwer overvloeyender duecht,

niet bij verdienten, o, ghewerdighe doch

36 van mi te ghedoghene dat ic noch

te mijnre noot ghebruke dijns

te roupene: 'Vader, ontfarme dij mijns,

dijnre dienre, die mi niet beter en nome,

40 ende crupende toot dinen voeten come,

van duechden ydele, vul van zonden,

met quellender zielen, vul van wonden,

natuere ghecranct, mijn daghen ghequist,

44 mijn tijt verroukeloost recht als i mist.'

[34v] In bem niet weert datstu my zies,

ic bem een aerm zondelic ries.

Vader, de noot jaecht mi te dy,

48 nu hebbe patientie in my.

Pater noster

Ondoet den mantel dyr zaligher moeder

in wien du wordes tsmenschen broeder;

ende up ten troost van uwer bede,

52 ende up dine grote ontfarmichede

zoo biddic hu, Vader, om verdrach,

want ic niet aermer zijn en mach,

verlast van zondelike schouden.

56 Lettel of niet hebbic behouden

dies my ye wart van dy te goede,

maer bem lacen in zwarer aermoede,

eenen voys van grooter blame

60 [35r] in eenen onweerdighen lichame,
vul zonden, ghequetst toter doot,
roupende an dij, met groter noot:
'Ontfarmt mijns, Vader, ontfarmt mijns,
64 ganse mi die bem, lacen, vul venijns.'

Pater noster

O Vader ghenadich, o God almachtich,
o Vader der glorien even crachtich,
o vaderlike Goddelichede,
68 o Zone der godlicker menschelichede,
o Gheest der godlicker eenichede,
o eenighe Drievoudichede,
o glorie der eeuwigher moghenthede,
72 o troost der glorien zalichede,
o onghemetene wijshede,
o overvloeyende ghenadichede,

[35v] sturt neder dine ontfarmichede,
76 ende duer dijnre liever moeder bede
ansiet mine grote ghebreckelichede.
Verleent mi met dy pays ende vrede
van al dat ic ye voor dy mesdede,
80 ende minen even mensche mede.

Pater noster

Of ic van dijnre gratien weghe
zo vele ghenaden niet en ghecreghe
dat ic noch zegghen mochte te dy:
84 ‘Vader, wat zoude ghescien van my?’
Elc spreict dy lof, want du ons gheifs,
also du ons zelve bevolen heifs,
dat roupen te hoorne vanden aermen,
88 ende dat wy haers zullen ontfaermen
int werc vanden vii ontfarmicheden

[36r] die du houts over dijn proper leden.

O Vader, van mi dan niet en keers,

92 doe datstu ons te doene leers

an my, want ic bem naect ende bloot,

ziec, dorstich ende onghetroost inder noot,

hongherich, ghevaen, verdoolt, alf doot,

96 ic legghe mijn hoofd in uwen scoot.

Pater noster

Naect van duechden, met rechte ic zegghe

dat ic in zonden ghevanghen legghe.

Bidde dy omme te zijne verlost,

100 dorstich, Vader, naer dinen troost,

ziec, versleten, ghecorrumpert,

biddu dat ghy my visenteert,

hongherich na der vrienſcap dijn,

104 qualic mochtic verdoolder zijn,

[36v] doot, ende als Lazarus begraven.

Ic stijncke voor di, wie zal mi laven
dan du alleen? Laes, niement meer.

108 Dijn vaderlic zien te mi waert keer,
hets mi ghenouch, wiltu mi zien,
wat mi messit, zal van my vlien,
also waerlike als ic dat claer

112 ghelove, zoo moet mi worden waer.

Pater noster

Vader, doet open dine ghenaden,
mijn ziele wil in dijn wonden baden,
toecht haer dijn passie ende wilse cleeden,

116 ne laetse niet meer dus van di scheeden.

Ontdoet voor dese bezondichde door
dijnre ontfarmicheden tresoor,
ende laet mi sceppen uut dier fonteyne

- 120 [37r] zo vele, dat ic mach maken reyne
mijn ziele, mijn herte ende mijn v zinne,
datture weder muechs commen inne.
Vader, du ne muechs mi niet verstecken,
124 want ic di claghe, laes, mine ghebreken,
dune muechs mi niet van di weeren,
want ic ne mach dijns niet ontbeeren,
du ne muechs mijns hebben gheen verdrach,
128 want niement dan ghi mi hebben mach.

Pater noster

- Alle dijnghe dij kenlic zijn,
ziet, Vader, dan uptie ghebreken mijn.
Ic bidde hu om ghezondichede,
132 aensiet mijnre zielen ziechede,
ziet minen lichame, van zonden cranc,
ziet mijnre brooscher naturen ganc.

[37v] Hebbic dan noot te claghene di,

- 136 Vader, zoo wilt nu helpen mi,
ende worpt mijn quaetheit zo ter neder
dat ic dijn kint mach worden weder,
duer alle beghinne ende alle hende,
140 dat ic zalichlic doch omme wende.
Lof helich Vader, lof helich Zone,
Helich Gheest, I God in drie persone,
als een mueghende God te zamen,
144 eenich, eeuwich, over al: amen.

[38r]

Ach, alder glorieuste drachte,
die hoogste die gods cracht ye ghewrachte,
hoe zoudic lacer, zuver fighuere,

4 hu lof vermonden,
daer al tmenschelike gheslachte,
ende tselfs als inghelicke ghedachte,
ja, dhoochste wijsheit der nature,

8 candt nauwe ghegronden?
Zoo groot, zo diep zij di van machte,
dat biden ontfane dijns baerzens zachte,
my elc adre van vruechden scuere

12 duert oorconden.

[38v] Ach, alder excellentste van crachte,
dijn vriendelic oghen doch up mi scachte,
ende neimt in dancke dat ic labuere

16 nu ten stonden.

Lof onbesmetste, vry van zonden,
gheestelic int weerlic, ende nochtan
gheen wesen hu vulloven en caN.

20 Te rechte zo biet hu elc saluut.

Lof slot, lof slotel, lof hemels conduit,
lof ongrondelic omme staect
met inghelen reen.

24 Lof, hu die tstervelike fruit

ontstervelic heb ghetoghen uut,
stervelic zijnde, ende niet ghesmaect
der hellen ween.

28 Lof tzuens moeder, lof tsvaders bruidt,

[39r] lof ongrondelose virtuuT,
die thoochste, ende tnederste hebt ghemaect
tsamen een.

32 Lof slotel, die al dijnc sluut ende ontsluut,
lof erve, daer ons erve uut spruut,
lof erve ghecreghen, ende ervich gheraect
int hoochste leen.

36 Lof alder weerelt troost ghemeen
die hemel ende eerde maect blijde en vro,
daer heydin ende kersten up roupen: 'O'.

Natuere blijft int werc versteken,
40 mijn tonghe en cans niet meer ghespreken,
ontsiende die goddelike vysentatie
dijns Zoons almachtich.

Mijn herte bescaemt, mijn oghen leken,
44 zenuwen ende adren vloeyen als beken,

[39v] dijnkende hu onghetallike gracie,
ende al warachtich.

Lof, zittende boven allen reken,
48 scauwende eeuwelic ende onbezweken
die glorie alder jubilacie
der godheit crachtich.

O moeder, al bem ic te diepe ghestreken,
52 laet uwe ghenaden my niet ghebreken,
vergheift my mijnre ruder nacie
met moede zachtich.

O spiegel, maect mi dijns lichts warachtich,
56 twelke licht zonder ghelijcheit zi,
ende rijcte alder rijcheit vrl.

Voor al lovic hu zuver fighuere,
voorsien, vercoren, eer eenighe huere
60 Gods voorzienicheit hadde ghesticht

[40r] in eerderijke.

Moeder der Triniteit natuere,

verheelt met godlicken sauudere,

64 van an beghinne gheerft, gheeeuwicht

eeuwelike.

Duer dit verwonderen, schoon coluere,

zijn inghelen, menschen ende dier in ruere,

68 ende tselfs al tduvelike ghewicht

in verzijke.

Want nye creech vrouwe zo dierbaer cuere,

moederlic baersen, blivende maghet puere

72 ontquetselic, uwer virtuten licht,

zuver cautyke.

Lof, wiens lof boven strijke

throon, hemel ende eerde, al boet des bevens,

76 lof vruchedelic prieel des eeuwichs levenS

[40v] Dy groetic Noyme, compasselic scijn,

lof werde bescaemde Rebecca fijn,

lof scone in duechden, tonsen ghewinne,

80 Maria.

Lof soonste Rachel, balseme dijn,

lof reyne Judith, zonder pijn,

lof onderdanighe zantinne,

84 Sara.

Lof Hester, duechdelic rozemarijn,

lof Abygail, zuver schrijn,

lof alder weertste gods vriendinne,

88 Anna.

Lof Ruth, ootmoedich leits verdwijn,

lof neersteghe Martha, vrouwe mijn,

lof alder wijste conighinne

92 van Saba.

[41r] Lof al boven al, weerde Maria,
huwen lof es zonder comparacie,
lof vul, ende al vul der hoochster graciE.

- 96 **Rozier** vul godlicker minnen duergaen
xii poorten an hu Jherusalem staen,
daer ghi tempel of zijt, bloeyende doren,
scoon Marie.
- 100 xii apostelen waren hu onderdaen,
xii maechden regiert ghi om cort vermaen,
lof vrouwe, van xii conijnghe gheboren,
Gods melodie.
- 104 xii staten des hemels heb dij bevaen
der xii gheslachten, troostelic traen,
zonne, der xii teekenen vercoren,
leedsman vrie
- 108 der xii artikelen, slotel ende graen.

[41v] Lof crone, wie vruechdelic hebt ontfaen
xii sterren, duerscinende tonzer oorboren
Gods eerscapie.

112 Lof sterre der zee, daert al up lye,
alle comparatien gheliken hu niet i stro,
lof bloeyende rosze van JherichO.

Vloeyende vul alder ontfermichede,

116 lof moeder die noyt zonde end dede,
lof die metter eeuwigher zonnen claeinheit
zijt ghecleet menjoot.

Lof pot, lof leedre, lof scrijne mede,

120 lof vlies, lof roede, lof Moyses vrede,
lof tempel, lof aerke die tsviants naerheit
boet, cleen ende groot.

Lof cedre, lof poorte, lof zuverhede,

124 lof emmer, lof manna, lof moghenthede,

[42r] lof balseme, lof specie, lof tsondaers zwaerheit,
troost ter noot.

Lof glorie, boven alle glorie stede,

128 lof bede, ghehoort voor eenighe bede,
wiens lof ghegronden can inder waerheit
levende noch doot.

Lof mane, lof sterre, lof rose root,

132 lof hope, lof troost, ghetrauste trauwe,
lof vrouwe, alder vrouwen vrouwE.

Reyne fonteyne, wies zal ic bestieren,

in can hu loven na rechts jugieren,

136 zoo uwer weerden toe hoort ghescreven,
maechdelic greyn.

Al waren alle fonteynen, rivieren,

zee, eerde, lucht, vier, alle manieren,

140 in throon, up eerde, inden hemel beseven,

[42v] groot en cleyn;
ja bomen, gras ende wints verthieren,
vlieghende, gaende en crupende dieren,
144 voort al dat roeren mach of beven
in tsweerelts pleyn;
snee, haghel, reyn, int multiplieren,
gheesten, menschen en inglic leven,
148 alle tonghen ghemeyn,
zonne ende mane om lof verchieren,
ja elke tonghe x^M alleyn;
nochtans, Gods alder liefste voochdie,
152 zij en consten hu niet vulloven MariE.

Laus Deo. Pater noster.

f. 43r-44r.

Dit sijn vii versen van sinte Gregorius

O Heere Jhesu Xpriste, ic anebede hu, hanghende anden
cruce, een doernijn croene up hu hoeft draghende. Ic bidde
hu, dat dijn cruus my bescermet

[44v] vanden slaende inghele. Amen.

Pater noster. Ave Maria

O heere Jhesu Xpriste, ic anebede hu an tcruce ghewont, met galle ende aysijne ghelaeft. Ic biddu, dat dijn wonden sijn remedie mijnre sielen. Amen.

Pater noster. Ave Maria

O heere Jhesu Xpriste, ic anebede hu int graf liggende met diebaer salve ghesalft. Ic biddu, dat dijn precieuse doot si mijn leven. Amen.

Pater noster. Ave Maria

O heere Jhesu Xpriste, ic biddu door die bitterheit dijnre passien, dwelke ghi gheleden hebt inden cruce, ende princepalic als dijn edele siele verschiet van [45r] dijn lichame, ontfaermt mijn siele in haer verscheeden.

Pater noster

O heere Jhesu Xpriste, ic anebedu dalende ter hellen
verlossende den ghevanghene. Ic biddu, dat ghi my daer niet
en laet commen.

Pater noster. Ave

O heere Jhesu Xpriste, ic anebedu verrisende vander doot, up
clemmende ten hemele, sittende ter rechter hant dijns
Vaders. Ic biddu, dat ghi mijns ontfaermt.

Pater noster. Ave Maria

O heere Jhesu Xpriste, goede herder, den rechtverdeghen
bescermt, de sondaren bekeert, ende alle kerstenen
ontfaermt, ende sijt ghenadich my, aerme sondare. Amen.

Pater noster